

iPure^{CZ}

Dojmy z **15 Pro Max** | **Prostorové video** | **AW 9** a **CO₂**
iPhone **pomáhá „vidět“** | **Sandokanův prsten**

iPure.cz 314/2023, sedmý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček,
Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada, Radim Kroulík
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Poslední zvonění

Editorial ■ Honza Březina

Uvedení nových procesorů M3 a hlavně nových iMaců a MacBooků Pro nepřineslo mnoho překvapení. Apple se stejně jako u procesorů A17 Pro zaměřil hlavně na grafický výkon a celkovou optimalizaci procesoru. V případě iMacu jde o poměrně významný skok, protože M3 nahrazuje M1. V případě MacBooků Pro je asi největší změnou ukončení prodeje 13" MacBooků Pro s TouchBarem a jejich nahrazení základním a notně osekáním 14" MacBookem Pro 14".

Z mého pohledu mnohem důležitější než samotné nové procesory a počítače je akcent, který dal Apple na přechod z procesorů Intel na Apple Silicon. Pro geeka věc skoro až nepochopitelná, protože se bavíme již o třetí generaci procesorů M, ale realita všedního dne je mnohem pestřejší. Apple moc dobře ví, a já to mohu potvrdit, že je zde stále velmi početná skupina uživatelů Applů, kteří používají 4–10 let staré počítače s procesory Intel a stále se neodhodlali ke změně.

Když Apple zdůrazňoval, že nový procesor M3 je 11× rychlejší než Intely používané ve starých Macích, osobně jsem to četl jako varování, že tato éra pro Apple končí. Je pochopitelné, že podpora procesorů Intel je pro Apple přítěží a dříve než později ji pravděpodobně ukončí. Zatím se snaží uživatele motivovat ke změně po dobrém. Nabízí výkonnější a výkonnější procesory. Přidává zaměření na hráče a doufá, že se většina konečně odhodlá.

Bohužel se obávám, že po cukru zákonitě přijde na zbývající bič. Apple u některé z nadcházejících verzí macOS ukončí podporu procesorů Intel a cloudové služby spolu s aplikacemi donutí zbývající buď přejít na Apple Silicon, nebo odejít. Snad takových bude co nejméně.

iPhone 15 Pro Max

Jako vztah po 30 letech

Recenze ■ Karel Oprchal

Moje čekání se nakonec o den zkrátilo, když mi kurýr oproti původně plánovanému datu doručení přivezl můj 16. září objednaný iPhone 15 Pro Max s mírným předstihem. Nenápadně vypadající půlkilová zásilka z recyklovaného kartonu obsahovala pouze nový telefon, přestože jsem si v rámci předobjednávky objednal i obal z FineWoven, protože ten byl doručen formou samostatné zásilky již v září. Tak jo, pojďme ho rozbalit, když se tolik těšíme... Nebo ne?

Měl bych na začátku asi ideálně vysvětlit, proč jsem jako osel musel na ten zatracený mobil čekat dva měsíce.

Nechci hned použít slovo bojkot, ale už roky se vehementně vyhýbám nákupům u českých autorizovaných prodejců snažících se v České republice nahradit Apple Store. Nemám problém s mnohými jablíčkem označenými prodejci, kteří prodávají kdeco a k tomu ještě oficiálně prodávají iPhony a MacBooky, ale ti v mých očích rádooby profesionálové na Jablka, co se celé dny proměňují po prodejnách s drahými produkty, na většinu z nichž ani sami nemají peníze, jako by jim to tam patřilo, jsou vyloženě něco pro mě.

Nejvíce vyprovokovat mě pak dovede, když se omylem připletu do jejich zorného pole a zrovna nepotřebuju nic rychle koupit (jako posledně hroty k Apple Pencil) a musím být okamžitě konfrontován s jejich snahou doporučit mi investici do nejnovějšího MacBooku Pro s 2TB úložištěm a 36 GB RAM, protože to přece je nejlepší stroj na kancelářskou práci a sledování filmů, ne? Jednoduše mě nebaví dělat z ostatních hlupáky, navíc když se jedná o práci s produkty, o kterých na rozdíl od nás, co se jim skutečně dennodenně věnujeme,

zvažujeme dobře vás i náš výběr a platíme si ho, nic neví... Přesně proto jsem jako vždycky objednal nový iPhone přímo z českých stránek Applu, a přišel tak o možnost dostat se k jednomu kousku prostřednictvím nějakého APR (Authorised Apple Reseller), čímž jsem se zařadil na oficiální listinu čekatelů na nový telefon, který je svou exkluzivitou oproti svému menšímu bratříčkovi předmětem obrovské poptávky. Jistě, taky z toho důvodu jsem ho chtěl i já.

JAKO BYCHOM SE ZNALI ODJAKŽIVA

Myslím, že si aspoň tady mezi vlastními můžeme přiznat, že nás – co se týče většiny zařízení Apple – už mnoho překvapit nemůže. Nejen že vy čtete naše články a my je pečlivě sepisujeme, ale také za ty roky už Apple a dění okolo něj docela dobře známe,

a tak si troufám tvrdit, že většina z nás dobře ví, jak se bude nový iPhone používat ještě předtím, než ho Apple vůbec vydá. Apple je konzistentní a v konturách velmi předvídatelný, takže ať už je novinka taková či maková, pořád to bude iPhone, který je v principu úplně stejný. A může to být iPhone SE nebo 15 Pro Max. Je to přesně tento kruciólní argument, proč jsem se po dvou letech opět rozhodl koupit si iPhone a proč mě to pořád tak baví, i když toho je k obdivu s postupem času méně a méně. Jak již dobře víme, zpomaluje všechno, nejen tempo inovace v rámci iPhonu, takže se na to holt musíme před každým eventem připravit a brát to jako fakt. Lidově řečeno na zadek si dnes už zřejmě nesedneme jen tak z kdečeho.

Ovšem to, co nám důvody k radosti má dát, za to z mého pohledu opravdu stojí. Na novém

Apple je konzistentní a v konturách velmi předvídatelný, takže ať už je novinka taková či maková, pořád to bude iPhone, který je v principu úplně stejný. A může to být iPhone SE nebo 15 Pro Max.

iPhonu funguju momentálně necelý týden, ještě jsem tedy nebyl schopen detailně otestovat výdrž na baterii a další běžné parametry, s nimiž se člověk seznámí teprve až po čase, ale zásadní změny jsem stihl zaznamenat a vyhodnotit docela spolehlivě. Na špici bych tím pádem umístil rozšíření funkcí fotoaparátu, akční tlačítko, nový konektor USB-C místo Lightningu a s ním spojené možnosti nabíjení. Jako bývalý uživatel iPhonu 13 Pro Max bych pak do tohoto seznamu zařadil i lepší displej a Dynamic Island, ale tyto funkce či parametrické novinky nepatří do letošního vydání, jen jsem k nim na třináctce neměl přístup.

Kromě toho ale i letošní iPhone dává přesně to, co by si člověk žádal, jen možná otevírá trochu více možností těm, kdo se je pokusí objevit a integrovat do svého života. I když je nový, přece jsme si důvěrně známi. Napadlo mě proto v této souvislosti připodobnění k dlouholetému vztahu, kdy se s tím druhým člověkem perfektně znáte a asi je jen málo toho, co by vás na tom druhém překvapilo, ale přece je vždycky strašně hezké, když ten vztah nefunguje jen na stereotypech a jeden se snaží tomu druhému ten vztah jakýmsi způsobem ozvláštnit. Že se společně snaží dělat nové věci a posouvat ten vztah

Letošní iPhone dává přesně to, co by si člověk žádal, jen možná otevírá trochu více možností těm, kdo se je pokusí objevit a integrovat do svého života.

dál i po takové době. Tak dnes chápu iPhone a asi by se do tohoto stavu měl dostat každý mobil i počítač. Dostaly se do něj auta, letadla, vlaky, i mnohem primitivnější zařízení jako hodinky, propisky nebo hrnky. Proč tedy neustále usilovat o inovaci, které stejně nevěříme a víme, že tak nějak ani není možná? Nic nejde do nekonečna a je potřeba jednoho dne situaci uklidnit a zvolnit. iPhone je dospělá platforma, má (již dlouho) ikonický design definovaný především umístěním a čtvercovým provedením soustavy kamer na zadní straně telefonu a hranatým tělem. Každý ho pozná, nikdo se nesplete, každý ví, na čem je. Je to iPhone. A i iPhone 15 Pro Max je v mých očích... prostě iPhone.

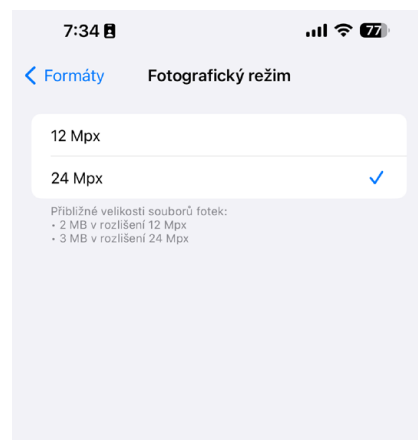
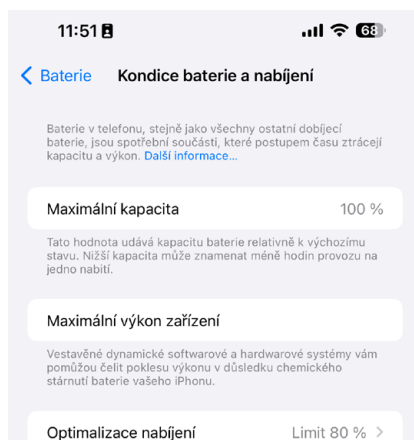
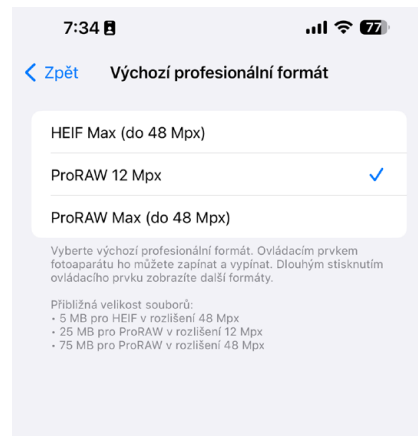
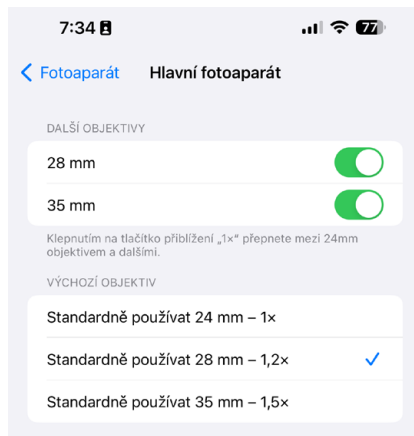
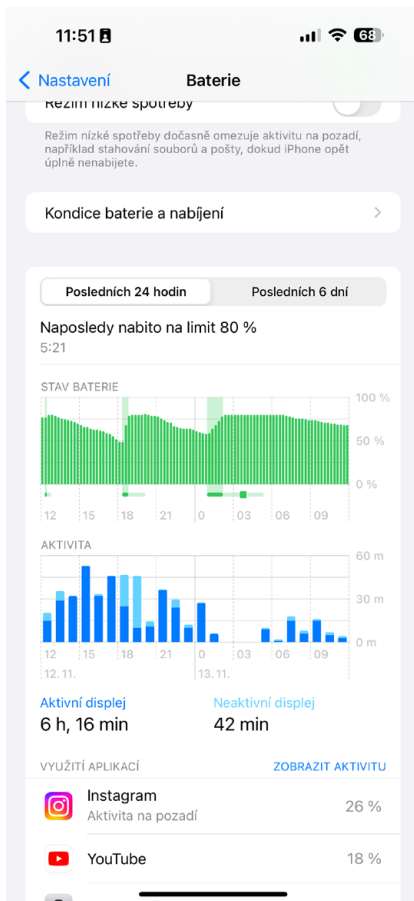
Může se to zdát jako maličkost, ale já osobně Dynamic Island považuji za zásadní prvek displeje moderního iPhoneu a už od minulého roku se mi jeho hravost a pojetí hodně líbí.

VIDÍME DÁL

Kromě fyzické velikosti je jediný rozdíl mezi modely 15 Pro a 15 Pro Max delší, 120mm teleobjektiv ve větším telefonu. Toho bylo dosaženo čtyřmi lomy světla soustavou zrcadel a je to na iPhone skutečně posun. iPhone 15 Pro je pak stejně jako iPhone 14 Pro i 13 Pro vybaven již obvyklým trojnásobným zvětšením na teleobjektivu. Při rozbalení Pro Maxe si toho tedy všimnete, protože čočky jsou opět o kousek vystouplejší, pocitově trochu dále od sebe, jednoduše jsou obří. Působí taky trochu jiným a decentnějším dojmem, když jsou dnes nově zasazeny do titanového kroužku, stejně jako celé šasi iPhoneu. To na vás společně

s barvou, kterou jste si při objednávce zvolili, vykukne hned při sejmutí víka krabičky a nemůže se stát, že vás to neuhnanulo. Cítit nový titanový iPhone v ruce je velmi příjemné, povrch je hladší a díky nové konstrukci i lehčí, což jeho používání opět osvěžuje, ocel už byla přeci jen trochu okoukaná a hliník na profesionální iPhone nepatří. Titan považuju taky za lepší volbu než ocel, protože především jeho přírodní forma, kterou můžete vidět na obrázku a kterou mám i já, dává telefonu skutečně fascinující odstín, který podle okolních podmínek přechází od šedé k světle bronzové, čemuž Apple povrchovou úpravou těla iPhoneu dost pomáhá. S odstupem času si tak s mnohem větším zájmem prohlížím přítomný titan, jak si na něj zvykám, a strašně mě to baví.

Jestli se Apple snaží, aby byl každý iPhone aspoň něčím přelomový, tak je minulý rok to byl fotoaparát o rozlišení 48 Mpx a Dynamic Island v displeji místo klasického výřezu. Může se to zdát jako maličkost, ale já osobně Dynamic Island považuji za zásadní prvek displeje moderního iPhoneu a už od minulého roku se mi jeho hravost a pojetí hodně líbí. Letos se Apple rozhodl posunout fotky právě novým teleobjektivem, ale pouze v nejdražším

modelu, a oba modely Pro pak mají možnost přednastavit si jinou defaultní ohniskovou vzdálenost místo přiblížení 1x, které je nově na 24 mm, a uživatel dostane možnost dále upravit profesionální formáty a formáty bez komprese, je možnost si přesněji hrát s rozlišením. To já až tak neřeším, mě především fascinuje, že 24Mpx fotky zabírají i méně než 2 MB, ale ty přednastavené ohniskové vzdálenosti (tedy přednastavené hodnoty zoomu), které pořád udělají nádherné fotky v 24 Mpx, jsou vyloženě něco pro mě. Byl to pro mě v podstatě hlavní argument k upgradu, protože s 12Mpx fotoaparát mého 13 Pro Max člověk zoomem docela ztratil kvalitu. Pokud máte inteligentních 48 Mpx, což tady konečně je, je to úplně jiná situace. Ano, detail, kvůli kterému si nový iPhone většinou nekoupíte, ale je strašně pěkný a praktický.

VYDRŽÍME DÝL

Mnohem zásadnější než možnosti kamery jsou mimo tlačítko Akce, o kterém jste beztak už slyšeli mnoho, rozšířené možnosti nabíjení telefonu, a to hlavně přes nový konektor USB-C. Tlačítko Akce je super funkcionalita, protože se Apple vlastně rozhodl více sjednotit iOS s iPadOS a umístit zeslabování zvuků do Ovládacího centra, čímž uvolnili prostor po přepínači tichého režimu pro něco programovatelnějšího. Je to podle mě super krok, ale člověk tomu také musí dát čas a najít si nové způsoby, naučit se telefon ovládat trochu jinak, protože možnosti, jak se dá tlačítko Akce používat, je hned celá řada a praktické jsou v podstatě všechny. Já jsem se momentálně adaptoval na svítílnu (viz obrázek), protože ji používám často a přijde mi nejpraktičtější, ale rozhodně bych to

Fascinuje mě, že 24Mpx fotky zabírají i méně než 2 MB, ale ty přednastavené ohniskové vzdálenosti, které pořád udělají nádherné fotky v 24 Mpx, jsou vyloženě něco pro mě.

nepovažoval za finální koncept. Teď zpět k nabíjení. USB-C bylo sice dopředu známým faktem, ale to vůbec nic nemění na tom, že je skvělé ho konečně mít i na iPhoneu. Jistě tím Apple ztratil jistou kontrolu nad vlastními telefony, ale pořád je k nabíjení v ideálním případě nutný standard **USB-PD** (Power Delivery) o vyšším minimálním výkonu než v případě nabíjení přes Lightning, čímž Apple aspoň nějak zaručuje bezpečné a efektivní nabíjení skrze nový univerzální konektor. Víím to tak, že mi v autě nenabíjí moje stará nabíječka na USB-A, ale doma mi nabíjení kabelem USB-A na USB-C připojeným k dobrému zdroji funguje. Ještě jsem si úplně nezvykl na to, že skutečně stačí do iPhoneu

Co ale mnohonásobně převyšuje výhody bezpochyby lepšího USB-C je možnost dále optimalizovat nabíjení tím, že dokonce jde natvrdo omezit na 80 %.

zapojit ten stejný kabel co do iPadu a nabiju ho (aspoň pocitově) trochu rychleji, ale určitě bych chtěl tímto poděkovat EU za to, že donutili Apple se umoudřit.

Co ale v mých očích mnohonásobně převyšuje výhody bezpochyby lepšího USB-C je možnost dále optimalizovat nabíjení tím, že dokonce jde natvrdo omezit na 80 %. To znamená, že iPhoneu zakážete nabíjet baterii na 100 % podobně jako vašemu elektromobilu, což se podle posledních zkušeností ukázalo být zbytečně škodlivé a namáhavé na elektrolyty v baterii. Tuto možnost jsem hned po spuštění telefonu aktivoval, protože mám běžně celodenní přístup k energii, pokud bych z nějakého důvodu potřeboval dobíjet, a baterie se bude každodenním používáním za vyrovnaného napětí znatelně méně opotřebovávat. Aspoň si to od toho slibujeme. A jak vííme, baterie v kondici je ceněným faktorem i při prodeji zařízení. Na přiložených fotkách i pod odkazem můžete vidět, jak to v praxi vypadá i na grafu nabíjení za posledních 24 hodin. Také jsem přihodil pár náhodných fotek pořízených na široký objektiv i teleobjektiv a přišly mi estetické. A abych nezapomněl – nový obal z **FineWoven** je skvělý! Opět jsem Applu křivdil, když jsem řekl,

Doporučil bych iPhone 15 Pro Max? Nenechte se vysmát, samozřejmě, že ne. Doslova všechny z letos – a koneckonců i minulý rok a rok předtím – uvedených funkcí jsou pod rozlišovací schopnost drtivé většiny kupujících či už současných majitelů iPhone. Většina lidí pozná jen barvu, úložiště a to, zda mají dost rychlý čip.

že mi kůže bude chybět a byla chyba ji opustit. Ne, pořád mě to neopustilo, ale mít tkaný obal má taky svoje kouzlo, které jsem nedovedl předjímat dřív, je měkký a až nečekaně příjemný na dotek. Navíc vypadá brutálně dobře na slunci a prostě se svou strukturou nejen k titanovému iPhone extrémně hodí.

Co říct závěrem... Doporučil bych iPhone 15 Pro Max? Nenechte se vysmát, samozřejmě, že ne. Doslova všechny z letos – a koneckonců i minulý rok a rok předtím – uvedených funkcí jsou pod rozlišovací schopnost drtivé většiny kupujících či už současných majitelů iPhone. Většina lidí pozná barvu, úložiště a to, zda mají dost rychlý čip. Tento

problém je ale dávno minulostí, protože čip A17 Pro je svým výkonem už vyloženě mimo naši realitu. iPhone 15 Pro (Max) je i zadarmo drahý, byť toho za 36 tisíc korun umí tolik. Je to jednoduše příliš, běžní uživatelé to neocení a proto je dobře, že Apple taky vyrábí celou řadu levnějších modelů. Pokud nevíte konkrétně, na co by vám tak našlapaný mobil byl, nebo jste se prostě nezamilovali, s rukou na srdci vám radím, abyste si ušetřili přebytečné peníze a zvolili cokoli jiného, co vašemu oku nebo rozpočtu lahodí. Už není po čem toužit, už není co závidět, protože s iPhone vždycky víte, do čeho jdete. A tahle jistota má teprve nějakou hodnotu!

Budoucnost v natáčení?

Nové iPhone už umí prostorová videa

Magazín ■ Radim Kroulík

Nová éra zaznamenávání zážitků a vzpomínek začíná. Tedy možná. Záleží, jestli se Apple Vision Pro a celý segment prostorového počítače uchytí. iPhone 15 Pro již umí natáčet ve speciálním prostorovém režimu. Budoucnost, nebo slepá ulička?

Apple Vision Pro jsem psal naposledy v 306. čísle. Bylo jen pár týdnů po představení nových iPhoneů a tvrdil jsem, že Apple musí opět probudit zájem o svůj nejnovější ambiciózní projekt. Po úvodním nadšení z další „one more thing“ se Vision Pro uchýlily k letnímu spánku. Před představením iPhoneů to nebylo překvapivé. V minulém čísle jsme si ukázali, že iPhone tvoří prakticky polovinu všech příjmů Apple. Po představení iPhoneů ale již nic nebrání v tom, aby se Vision Pro opět přihlásily o slovo.

Apple na halloweenské keynote sice upustil od ignorování pojmu AI, ale u Vision Pro si velmi pravděpodobně udrží výraz prostorový počítač (v angličtině Spatial Computer). To také stojí v tiskové zprávě oznamující toto zařízení: „Představujeme Apple Vision Pro, první prostorový počítač od Apple.“

Během keynote Apple nabídl několik ukázek využití propojení skutečného světa s tím digitálním. Jednou z těchto ukázek bylo prostorové video (na českých stránkách ještě tento pojem není, ale lze předpokládat, že Spatial Video bude takto přeloženo).

Apple utnul úvodní pochybnosti ohledně nutnosti natáčet pomocí Vision Pro novými iPhone 15

Pro, které tento režim také podporují. Apple sice možnost tohoto natáčení na nových telefonech vyzdvihl, ale svým typickým způsobem k tomu nepodal žádné další podrobnosti a zároveň zmínil, že natáčet v tomto režimu půjde někdy později do konce roku.

Nyní jsme se dočkali. Kromě zaměstnanců Applu, kteří na Vision Pro pracují, se sice nikdo na prostorová videa nepodívá, ale majitelé nejnovějších iPhoneů Pro již mají možnost tato videa natáčet. Díky tomu máme několik technických informací.

Navíc známý applovský blogger John Gruber, se kterým jsme měli rozhovor i v našem magazínu, měl společně s hrstkou dalších lidí unikátní příležitost, během které Apple odprezentoval podobu prostorových videí právě ve Vision Pro.

TECHNICKÉ PARAMETRY VIDEÍ

Co tedy víme o těchto videích? Pro zaznamenávání prostorových videí používá iPhone čočky z hlavního a ultraširokoúhlého fotoaparátu a při natáčení musíte držet telefon horizontálně. Proč? Při horizontální poloze iPhone jsou tyto čočky ve stejné úrovni. Apple kvůli tomu musel přeházet uspořádání čoček a oproti iPhone 14 Pro prohodil pozici ultraširokoúhlé čočky a teleobjektivu.

V nastavení Fotoaparátu najdete v sekci Formáty technické specifikace, které nejde nijak upravit. Prostorová videa se natáčejí v rozlišení 1080p při 30 snímcích za vteřinu a ve formátu HEVC. Natáčení videí na iPhone v nejvyšší kvalitě si vybírá daň v podobě velikosti souborů. V tomto parametru na tom ale překvapivě nejsou prostorová videa špatně. Pokud jste doteď natáčeli ve 4K při 30 snímcích za vteřinu, tak nyní dokonce nějaké místo ušetříte. Průměrně jedna minuta prostorového videa zabere 130 MB.

Prostorová videa nejsou exkluzivně kompatibilní pouze s Vision Pro. Takto natočené video dokáže přehrát jakékoliv zařízení, jen bude logicky bez prostorového efektu a v rozlišení 1080p.

BRÁNA DO NOVÉ DIMENZE

Již dříve jsem se snažil upozornit na to, že Vision Pro nejsou limitovány žádnou jasnou hranicí. U iPhone, iPadů a Maců nám displej jednoznačně ohraničuje plochu, se kterou můžeme pracovat. S Vision Pro neexistuje rámeček, který by držel obsah uvnitř.

Své zážitky z natáčení a sledování prostorových videí popsal Gruber na [svém blogu](#). Jeho zážitek mu závidím. Rozhodně jsem mu ale nezáviděl snahu

tento zážitek popsat. Video tu s námi je v podstatě sto let a za tu dobu se v podstatě změnila „pouze“ kvalita a rozměry zařízení, na kterých video sledujeme. Apple se tomu nyní snaží dát nový rozměr. Ne, nejde o nový rozměr v podobě 3D. To tu bylo a úplně se to nechytlo. Apple nechce, abyste koukali do akvária a byli nadšení z toho, že u některých záběrů dokážete vnímat i rozměr hloubky. Pokud zůstanu u příoměru s akváriem, tak Apple chce vaše prostředí obklopit vodou. Bez jasného začátku a konce. „Je to jako sledovat sen skrz bránu do jiného světa,“ popsal Gruber.

Podobně nadšený byl Gruber při prohlížení panoramatických fotek s Vision Pro. Musím říct, že s ním sdílím určitou odtazitost od současné podoby těchto fotografií. Výsledná podoba je totiž velmi často podivně „zkroutená“. Obklopení ve Vision Pro ale posouvá zážitek z panoramatických fotek úplně jinam. „Sledování panoramatických fotek s Vision Pro je dechberoucí. Žádné optické zkruslení nebo rybí oko. Vypadá to, jako byste stáli na místě, kde jste fotku zaznamenali. Čím širší je záběr, tím působivější zážitek,“ vysvětlil Gruber. Kde to dává smysl, jako jsou například zážitky v přírodě, foťte panoramatické fotky. Kdo ví, jak se na tuto vzpomínku budete dívat za 10 let.

BUDOUČNOST V ZAZNAMENÁVÁNÍ?

„Pokud máte iPhone 15 Pro, tak není jediný důvod, proč nezačít už teď s natáčením prostorového videa, zvláště s blížícími se svátky. Dokonce, i když neplánujete kupovat první generaci Vision Pro,“ dodává Gruber.

Je prostorové video budoucnost? To bohužel zjistíme až za několik let. Asi už jste se setkali s vyprávěním starších generací, které vzpomínali na to, jak si bláhově mysleli, že nikdy nebudou vlastnit fotoaparát nebo kameru. O telefonu co umí natáčet ve 4K a nyní prostorově ani nemluvě. Podobných příkladů bychom našli spousty. Zkrátka jim to v té době přišlo jako něco téměř nedostižného a pro jinou cílovku.

Budeme si za třicet let vyprávět, jak jsme tehdy v roce 2023 pochybovačně koukali na brýle za 3 500 dolarů a smáli se představě, že něco takového nosíme denně na hlavě? Uvidíme.

Každý správný technologický nadšenec by měl netrpělivě vyhlížet příchodu Vision Pro. Tim Cook neustále opakuje, že vše jede podle plánu a prodej by měl ve Spojených státech začít na začátku příštího roku. To ovšem může být leden, ale i květen. Doufejme, že se nedočkáme velkých odkladů.

Jsou Apple Watch 9 opravdu uhlíkově neutrální?

Magazín ■ Jakub Dressler

V dnešní éře, kdy globální klimatické změny představují pro lidstvo jednu z nejnaléhavějších výzev, se stává koncept uhlíkové neutrality klíčovým pojmem ve snaze o udržitelnější budoucnost naší planety. Apple tohoto cíle chce dosáhnout již v roce 2030, tedy alespoň u svých produktů. Teď představil svůj první uhlíkově neutrální produkt – Apple Watch 9. Je tomu ale doopravdy tak? Nebo je to jen marketing?

Už nějakou tu dobu je povídání o ekologii a závazcích ohledně uhlíkové neutrality nedílnou součástí každé prezentace Applu. Ta poslední ze září 2023 nebyla výjimkou. Dokonce tam bylo několikaminutové video, kde se Apple snažil znázornit, jak moc by byla spokojená „matka příroda“, kdyby přišla do jejich kanceláří na poradu. A rozhodně by byla, protože vydali nové Apple Watch, u kterých se jim povedlo zmírnit dopad na naši planetu na minimum. Je z recyklovatelného materiálu, pro výrobu použili takzvanou čistou energii (tedy energii, na kterou nebylo použito fosilních paliv), a také zvýšili podíl neletecké dopravy.

Apple sklídl chválu nejen na sociálních sítích. Je ale otázkou, jestli to je 100% pravda. Nejedná se o chytře zvolená slova a marketing? Přece jen, každá z velkých společností se snaží být první v uhlíkové neutralitě. Apple, Samsung nebo i Google se k tomu zavázali právě do roku 2030. Institut IPE (The Institute of Public and Environmental Affairs) se na tuto problematiku podíval trochu blíže. Co zjistil?

POCHYBNOSTI

Podle IPE údaje nashromážděné během posledních měsíců ukazují, že se emise uhlíku od některých

dodavatelů Applu jen mírně snížily a v některých případech se dokonce i zvýšily. „Domníváme se, že je potřeba úplné odhalení a vysvětlení toho, jak Apple dosahuje uhlíkové neutrality svých produktů, vzhledem k nárůstu emisí uhlíku od některých jeho dodavatelů,“ uvádí IPE ve své zprávě. Podle ní je zklamáním, že v roce 2023 Apple přestal z technických důvodů vyžadovat, aby jejich dodavatelé zveřejňovali údaje o emisích skleníkových plynů.

Také uvádí, že uhlíková stopa u iPhoneů 15 je vyšší než u předchozí řady a to o celý jeden kilogram CO₂. Energie spotřebovaná na výrobu je také problematická. Apple uvedl, že se mu povedlo dosáhnout toho, že více jak 250 jejich dodavatelů přešlo 100% na energie z obnovitelných zdrojů. Avšak dosud nikdo nezveřejnil svoje údaje ohledně spotřeby

energií, natož poměr mezi obnovitelnými a fosilními zdroji. Jak jsem ale uvedl výše, z jejich zpráv jde vyzorovat to, že se jim emise zmenšily jen mírně nebo dokonce vůbec. Pokud by přešli na čistou energii, tak by jejich emise přece klesly výrazněji.

Problémem je to, že se dodavatelé ještě stále obtížně dostávají k čisté energii v takové míře, jak by to bylo potřeba. Je tedy nutné, aby společnosti, jako je třeba Apple, využily svoje peníze a vliv na to, aby se tato situace zlepšila. Apple, jak se zdá, zatím dělá kroky opačným směrem – jak jsem uvedl, jejich dodavatelé nemusí podávat žádné informace ohledně využití energií a o emisích skleníkových plynů. Ani sám Apple nezveřejnil veškerá data, která by vyjasnila všechny otázky „pochybovačů“.

CERTIFIKÁTY OBNOVITELNÉ ENERGIE

Tyto certifikáty jsou zárukou, že daný objem energie je vyroben z obnovitelných zdrojů. IPE ve své zprávě uvádí, že se Apple na tyto certifikáty spoléhá a také že je možné, že tyto certifikáty byly přerozděleny mezi produkty tak, aby to vypadalo, že Apple Watch jsou vyrobeny z obnovitelných zdrojů, i když byly původně určeny k výrobě iPhoneů. Výroba hodinek je menší než iPhoneů, takže efekt je samozřejmě větší.

Apple vydal prohlášení, že tyto certifikáty rozhodně nepřeadil z jednoho produktu na druhý. Uvádí,

Problémem je to, že se dodavatelé ještě stále obtížně dostávají k čisté energii v takové míře, jak by to bylo potřeba, a nemusí podávat informace ohledně využití energií a emisích.

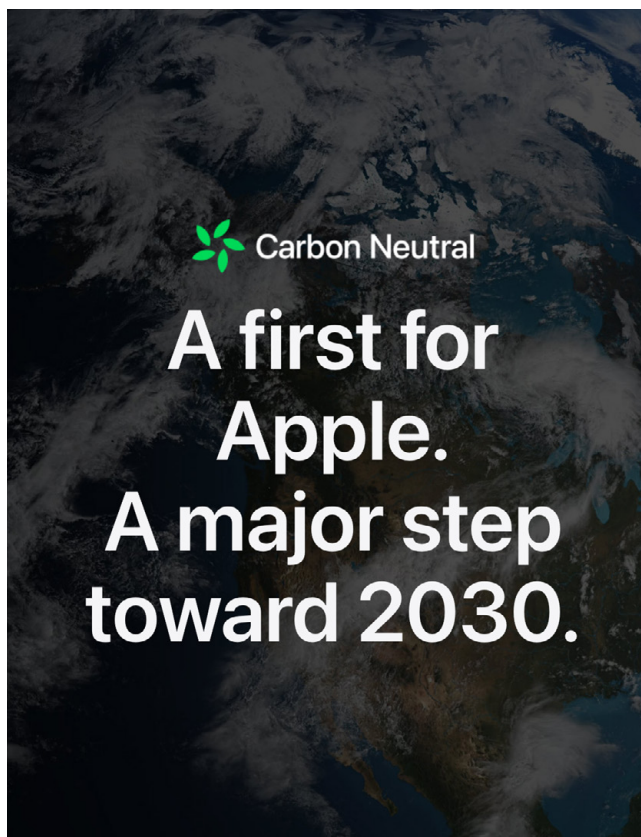
Apple's first carbon neutral product is here.

Through ongoing innovations in materials, clean energy, and low-carbon shipping, Apple Watch is now available in case and band combinations that are carbon neutral.

že výroba iPhone 15 Pro produkuje o 28 % méně skleníkových plynů než jeho předchůdci v roce 2015. IPE, která oceňuje společnosti na základě jejich indexu, uznala, že Apple dříve patřil mezi nejlepší společnosti, které ocenili. Myslí si ale, že pokud se chce Apple dále chlubit výroky o uhlíkové neutralitě, tak by bylo potřeba, aby byli v Applu více transparentní a uváděli všechny údaje veřejně. Také uvedli, že dříve Apple zveřejňoval údaje stovky svých dodavatelů, aktuálně zveřejňuje údaje o emisích jen u třiceti. Je zajímavé, že je to zrovna v době, když přišli s prvním uhlíkově neutrálním produktem.

ZÁVĚR

Ať už jsou informace na straně Applu zcela pravdivé, nebo jsou upraveny tak, aby lépe prodávaly, znepokojuje mě trochu jiná věc. Apple se zavázal k něčemu, k čemu ho nikdo nenutil. Žádná vláda zatím nevyžaduje, aby výrobci produkovali uhlíkově neutrální produkty. A už vůbec ne, aby to bylo do roku 2030. Chápu, že chtějí být „sexy“ zelenou firmou, která vyznává moderní hodnoty. Ať se více drží této cesty. Nikomu se ještě nepovedlo dosáhnout svého cíle, takže je logické, že chce být Apple první. Ale ten, kdo bude první, bude také udávat směr a určitá nepsaná pravidla. Tím, že jsou nad celou věcí ohledně uhlíkové neutrality pochyby, se vytváří obraz

K čemu jsou nám ekologické hodinky, ale energeticky náročnější výroba iPhoneů? K ničemu. Apple má peníze, má vliv, udává trendy, takže na jeho krocích teď extrémně záleží.

zlého korporátu, který lže. Minimálně je tam taková pachuť. Pokud chce Apple jako první prošlapat cestičku, měl by více tlačit na to, aby společnosti byly transparentní a uváděly vše pravdivě. Jinak je to přece zbytečné. K čemu jsou nám ekologické hodinky, ale energeticky náročnější výroba iPhoneů? K ničemu. Apple má peníze, má vliv, udává trendy, takže na jeho krocích teď extrémně záleží.

IPE Apple už několikrát ocenila, takže se nejedná o společnost, která se snaží bez podkladů očernit Apple. Jejich závěrům můžeme věřit. Já jen doufám, že příští zjištění bude pozitivnější. Nezávidím Applu jeho pozici. Vyrábět v Číně a v jiných částech naší planety nemůže být z ekologického hlediska žádný med. Ale může využít svoji sílu a změnit to. A v to snad doufáme všichni.

iPhone řekne zcela vše

Návod ■ Martin Adámek

iPhone je pro každého z nás každodenním společníkem. Ráno nás vzbudí, u snídaně si na něm přečteme maily, nejnovější tweety, zkusíme novinky na Facebooku a do Připomínek si uložíme nějaký ten záznam. Cestou do práce si pak na některé ze streamovacích platform pouštíme do AirPodsů podcasty či novinky od našich oblíbených interpretů.

Během dne pak prostřednictvím iPhoneu vyřídíme řadu hovorů a zpráv, máme-li nějaké to cestování, pak nás iPhone naviguje a radí, která z tras je pro nás optimální. Pokračovat ve výčtu užitečných vlastností našich chytrých telefonů bych samozřejmě mohl dál a dál, já však v tomto článku nabídnu ještě jeden úhel pohledu. iPhone se totiž v řadě situací může stát taky nepostradatelným pomocníkem pro uživatele se zrakovým handicapem. Právě oni se čas od času dostávají do situací, kdy si s něčím neví rady a marně přemýšlí, jakouže obálku to drží v ruce, jaký prostor se nachází před nimi anebo marně hledají, kde jsou na chodbě nějaké ty dveře. Pojďme se tedy podívat, v čem spočívá ta přidaná hodnota iPhoneu právě pro takové uživatele.

NĚCO NA ÚVOD

V Applu mysleli na zpřístupnění svých produktů také pro lidi se zrakovým handicapem prakticky již od samotného počátku. Důkazem je systémová aplikace **VOICEOVER**. Jedná se o odečítač obrazovky, který si lze aktivovat v **NASTAVENÍ – ZPŘÍSTUPNĚNÍ – VOICEOVER**. Jeho aktivací začne svému uživateli hlasový syntezátor předčítat veškerý obsah, který se nachází na displeji. iPhone se tak rázem stává zcela plnohodnotným nástrojem i pro uživatele s úplnou

ztrátou zraku. Není to však pouze o VoiceOveru. Postupem času začíná přibývat aplikací, které ruku v ruce s umělou inteligencí odbourávají veškeré pomyslné bariéry a jejichž uživatelé tak mají o různých předmětech či svém okolí leckdy až neuvěřitelně reálnou představu.

JAKÁ JE TO BANKOVKA?

Tak přesně tuto otázku si lidé se zrakovým handicapem kladou nejčastěji, dělají-li si pořádek v peněženice. Určitým řešením byla donedávna plastová šablona, do níž se bankovka zasunula, přehnula se přes horní okraj a na druhé straně pak jedinec počítal, u kterého zoubku bankovka končí. Podle toho si pak odvodil její hodnotu. Doba však našťastí pokročila, v Česku se našla parta nadšenců, kteří vyvinuli aplikaci **Cash Reader**, a bylo po problému. Aplikaci si lze stáhnout z App Storu a její použití je naprosto triviální. Stačí aplikaci spustit, před kameru umístit libovolnou bankovku a hlasový syntezátor obratem oznámí, o jakou bankovku se jedná a v jaké je hodnotě. Aplikace v tuto chvíli rozpoznává víc než 100 světových měn, takže jen stěží narazíte na něco nerozpoznatelného. Vývojáři na aplikaci neustále pracují, pravidelně jsou vydávány její aktualizace a jedna z vychytávek se například postará o to, že v případě cizí měny aplikace hodnotu dané

bankovky také přepočte na koruny. Cash Reader je tak pravděpodobně nedílnou součástí iPhoneu většíny uživatelů se zrakovým handicapem.

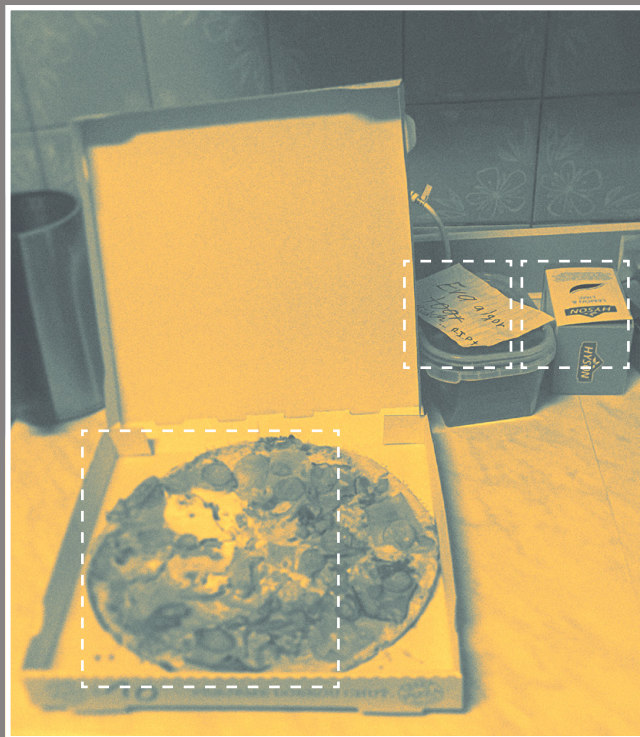
COPAK MI TO ASI PÍŠOU?

Tak tahle otázka taktéž často zaznívá z úst zrakově postižených. Stačí, když takový člověk najde ve schránce nějakou obálku či leták, a rázem si klade otázku co s tím? Odpověď je zcela jednoduchá. Stačí sáhnout do kapsy pro iPhone a ihned víme, že leták nám doporučuje slevy v nedalekém supermarketu a obsahem obálky je svatební oznámení. A jak to víme? Třeba díky aplikaci SEEING AI. Tahle aplikace pochází z dílny Microsoftu, a jak už samotný název napovídá, zavání to zde umělou inteligencí neboli artificial intelligence. Tato aplikace patří k multifunkčním, my však v tuto chvíli zůstaneme pouze u toho textu. Pro jeho rozpoznávání se zde nachází dva režimy. Tím prvním je možnost

rozpoznávání textu v reálném čase. Jednoduše kamerou svého iPhoneu pohybujete nad nějakým textem a hlasový syntezátor vám předčítá vše, co se nachází v jeho zorném poli. Ideální například pro identifikaci různých balených potravin.

Druhým režimem je pak skener. Na rovnou plochu položíte nějaký dokument, a ten pak z určité výšky snímáte svým iPhoneem. Aplikace vám oznamuje, zda vidí všechny strany dokumentu anebo zda máte iPhone posunout mírně vlevo či třeba nahoru. Jakmile je dokument v ideálním zorném poli, vyzve vás aplikace, abyste se nehýbali, následně zazní tradiční zvuk spouště a je hotovo. Aplikace pořídila snímek daného dokumentu a vy máte následně k dispozici jeho obsah. Uživatel se zrakovým handicapem si tak může doma hezky v klidu přečíst tu lékařskou zprávu od svého doktora, anebo se po rozlepení obálky s tím svatebním oznámením dozví, že Karel s Jarunou do toho konečně praštili.

Jednoduše kamerou svého iPhoneu pohybujete nad nějakým textem a hlasový syntezátor vám předčítá vše, co se nachází v jeho zorném poli. Ideální například pro identifikaci různých balených potravin.

„Na fotografii vidím pizzu v bílé kartónové krabici, která je otevřená. Pizza má několik ingrediencí včetně šunky, salámu, vejce a jalapenos. Krabice s pizzou je umístěna na kuchyňské lince.“

JE TADY NĚKDO?

To si to takhle nevidomý člověk „doťuká“ na nějaký ten úřad a s úlevou se posadí u první přepážky. Žádná reakce však nepřichází, a tak si ten člověk začíná klást otázku, zda na té druhé straně přepážky nějaký ten úředník je, či není. Pokud se mu na otázku položenou v nadpisu nedostává odpovědi, je nucen sáhnout do kapsy pro svého parťáka jménem iPhone, spustit nativní Lupa a iPhonem se začít „rozhlížit“ po okolí. Právě Lupa totiž kromě práce s textem podporuje i detekci lidí. iPhonem tedy ten nevidomý člověk namíří před sebe a z reproduktoru se ozve: „Člověk ve vzdálenosti 1,5 metru.“ Úředník tak byl odhalen a chtě nechtě se tedy musí začít věnovat klientovi. Jak vidno, před iPhonem se nikdo neschová.

KDE JSOU TY DVEŘE?

Řekněme, že ten výše uvedený nevidomý klient odchází od přepážky po tom nekonečném

vypřívání formulářů docela unaven a ne a ne si vzpomenout, kde se na té nekonečně dlouhé chodbě nachází ty potřebné dveře, vedoucí na čerstvý vzduch. Opět tedy sáhne po iPhonu, opět aktivuje nativní Lupa a namísto detekce lidí tentokrát aktivuje detekci dveří. No a pak s tím iPhonem v ruce kráčí tou chodbou, skenuje prostor před sebou a najednou uslyší: „Dveře ve vzdálenosti 2 metry, s klasickou nebo kulatou klikou, křídlové.“ Ponechme stranou, že popis dveří bývá občas velmi zevrubný, důležité je, že dveře ven z úřadu jsme našli.

KDE SE TO NACHÁZÍM?

Ačkoliv název této kapitoly by mohl evokovat přechod k práci s Mapami, nic takového se nestane a i nadále zůstaneme u aplikací, které zpřístupňují okolní svět lidem s různými stupni zrakového postižení. A dá se říct, že v tuto chvíli se dostáváme

k tomu v současnosti nejlepšímu. A tím nejlepším je aplikace **BE MY EYES**. Původně tato aplikace sloužila k navigování v reálném čase. Co si pod tím představíte? Do této aplikace se registrují jak dobrovolníci s ostřížím zrakem, tak lidé se zrakovým handicapem. V praxi to pak vypadá tak, že když se takovýto člověk dostane doma do nějaké svízelné situace a potřebuje poradit, spustí aplikaci **BE MY EYES**, poklepe na záložku **ZÍSKAT PODPORU** a následně aktivuje volbu **VOLAT DOBROVOLNÍKA**. Na druhé straně to někdo po chvíli zvedne a mezi touto dvojicí začne probíhat dialog. Klient popíše svůj problém a dobrovolník jej skrze aktivní kameru zdárně naviguje. Přečte mu například, co se píše na monitoru zamrzlého počítače s operačním systémem Windows, kdo je odesílatelem těch několika obálek, které našel ve schránce anebo mu pomůže skrze kameru v iPhoneu roztrždit oblečení podle barev. Je fakt, že určitou alternativou pro tyto případy může

být například aplikace **WHATSAPP**. Princip je zde víceméně stejný, narozdíl od **Be My Eyes** však hovoříte s někým, koho znáte a zákoutí svého bytu či obsah obálek mu můžete ukázat zcela bez obav. Tím ale rozhodně nechci nijak snižovat důvěryhodnost dobrovolníků v aplikaci **Be My Eyes**.

Takový byl tedy původní koncept aplikace **Be My Eyes**. Umělá inteligence však začala hýbat světem a řádně zahýbala i touto aplikací. Přibyla zde totiž možnost, vyfotit si libovolný předmět či libovolnou scénu a **Be My Eyes** nabídne svému uživateli popis, který by nesvedla ani většina dobrovolníků na té druhé straně. A jak takový popis vypadá v praxi? Každé ráno si v práci připravuji „presíčko“ v našem firemním kávovaru, a tak jsem se rozhodl, že se na popis toho presovače zeptám **BE MY EYES**. Umísťuji tedy na příslušné místo šálek na kávu, mačkám příslušné tlačítko, vytahuji iPhone, aktivuji **BE MY EYES**, poklepávám na tlačítko **POŘÍDIT SNÍMEK**

Lupa kromě práce s textem podporuje i detekci lidí. iPhonem tedy ten nevidomý člověk namíří před sebe a z reproduktoru se ozve: „Člověk ve vzdálenosti 1,5 metru.“

a výsledek je následující: „Na fotografii je kávovar značky Jura, model WE6, umístěn na kuchyňské lince. Kávovar je černé barvy a má digitální displej, na kterém je zobrazen výběr ‘Espresso’ a možnost nastavení množství vody. Pod výpustí kávovaru je umístěn bílý hrnek s barevnými pruhy. Vedle kávovaru je krabice s balenými čajovými sáčky a na zdi za kávovarem jsou modré obkládačky s květinovým vzorem. Kuchyňská linka má světlou pracovní desku a tmavě hnědé skříňky.“ No řekněte, co víc si přát? V poledne jsem si pak objednal pizzu, a i na obsah té krabice jsem se zeptal mé drahé **BE MY EYES**. A co mi řekla? „Na fotografii vidím pizzu v bílé kartónové krabici, která je otevřená. Pizza má několik ingrediencí včetně šunky, salámu, vejce a jalapenos. Krabice s pizzou je umístěna na kuchyňské lince. Vedle krabice je několik předmětů včetně plastových nádob a krabičky s nápisem HASON.“ **Be My Eyes** tak díky umělé inteligenci lidem se zrakovým handicapem otevírá dveře do zcela nové dimenze. Možnost identifikovat různé předměty či popis určitých prostor už zde sice byla dříve, narozdíl od **BE MY EYES** se však jednalo o popisy velmi stručné. K prvním průkopníkům v tomto směru patřila například aplikace **TAP TAP SEE**. Popis scény nabízí také již zmíněná aplikace **SEEING AI**. Ta je už sice sdílnější než **TapTapSee**, výřečnosti **Be My Eyes** však

rozhodně nedosahuje. **Be My Eyes** se tak stala aplikací, na kterou zrakově postižení uživatelé dlouho čekali, a která jim nabízí velmi reálnou představu o svém okolí, předmětech či lidech.

A JSME NA KONCI

Aplikace, které jsem v tomto článku zmínil, nejsou v žádném případě jedinými aplikacemi, které pomáhají zrakově postiženým odbourávat pomyslné bariéry, a především pak nevidomým usnadňovat řadu situací. **Seeing AI** například obsahuje také detektor světla, detektor barev, čtečku čárových kódů, detekci osob anebo pomocí něj lze identifikovat několik světových měn. Stejně tak existuje řada dalších aplikací, která slouží zrakově postiženým výhradně na práci s textem. Zde už pak spíše záleží na konkrétních potřebách každého uživatele. U mě je však v tuto chvíli nejběžnější aplikací aplikace **Be My Eyes** a musím říct, že před umem této appky smekali pomyslný klobouk i někteří lidé v mém okolí. Jak se říká, nevěřili svým očím. A to jsme teprve na začátku. To se možná budeme teprve divit, jaké možnosti nám přinese budoucnost. Zda se dočkáme třeba **Matrixu**, to nyní raději ponechme stranou. V tuto chvíli nám bohatě stačí potvrzení, že **iPhone** si právem zaslouží označení „chytrý telefon“ a v případě uživatelů se zrakovým handicapem to platí dvojnásob.

Chytrý prsten Ultrahuman Ring Air

Recenze ■ Marek Hajn

Pokud segment wearables alespoň trochu sledujete, asi znáte firmu Oura a její prsten stejného jména. Pokud tento segment sledujete trochu více, nejspíš víte, že na trhu je chytrých prstenů opravdu hodně. Ale ne všechny jsou chytré. Takže se připravte na recenzi, která je negativní více, než bývá obvyklé.

O sobně jsem v segmentu wearables ponořený už mnoho let. Pamatujete „chytrý“ náramek Jawbone Up? Nebo Fitbit Flex a Charge? Ty jsem používal před Apple Watch. (Btw. Ivo Stivorice, který založil BodyMedia a firmu prodal Jawbone, znám osobně. Dnes pracuje v Google X tady v Pittsburghu. Fajn chlapík s neuvěřitelným přehledem.) Ale zpět k tématu. U Apple Watch jsem zůstal roky. Pak je střídal s hodinkami Garmin, Samsung a dalšími. Na podzim 2021 jsem se rozhoupal vstoupit do jiných vod a pořídil si prsten Oura třetí generace.

Nebudu říkat, že to byl krok, který mi změnil život. Ale pravdou je, že Oura k problematice sledování spánku, odpočinku a dalších přistupuje jinak. Místo tvrdých dat vám nabídne jejich prezentaci v podobě, kterou pochopí i netechnicky založený člověk a přidá doporučení, kterými se lze řídit. Předpokládám, že hlavně z toho plyne její úspěch. Nejen ze spojení s celebritami.

Oura byla první na trhu a od té doby se vyrojil nespočet dalších startupů a více či méně fungujících firem, které vám chtějí prodat svůj prsten. Prsten je jedna věc, ale co z něj dostanete, to už je na jiné povídání.

Další malá odbočka. Aktuálně držím minoritní podíl ve firmě, která vyvinula chytrý prsten, ale zaměřený do zdravotnictví. Tedy dle klasifikace FDA

jde o „class 2 medical device“. Díky našim „vědátorům“ dnes už vím, co a jak lze z prstu, nebo třeba ušního lalůčku měřit a jaké jsou k tomu potřeba komponenty. Také vím co, jak a v jaké kvalitě měří a vyhodnocuje Oura, protože i takové srovnání jsme dělali. Jednoduše řečeno, lze měřit podstatně více, než co se měří dnes, ale musíte k tomu mít ten správný hardware, který není levný. Tahle poznámka se bude hodit později.

Téma wearables je mi tedy blízké jak osobně, tak i pracovní. I proto jsem dnes recenzovaný prsten v poslední době používal vedle již zmíněného prstenu Oura třetí generace, Apple Watch Ultra 2 a Garmin Fenix 7X Sapphire Solar. Nosit dva prsteny je v pohodě. Nosit dvoje hodinky taky, byť jen někdy. Ale pro pokrok cokoliv, že jo? 😊

UltraHuman je indická firma, která před pár lety začala jen s aplikací zaměřenou na fitness. Postupně přidala program pro sledování hladiny cukru v krvi za pomoci čipu Freestyle Libre od firmy Abbot. A nakonec prostřednictvím akvizice LazyCo přidala do nabídky i chytrý prsten. K dnešnímu dni firma na investicích dostala přes 25 milionů USD a těší se z celkem solidního úspěchu. Zdali je firma v černých číslech, či ne, nechme stranou, protože to není v posledních letech u těch startupů zrovna důležité (Mrk, mrk, Elizabeth Holmes a další výtečníci.)

Z mého pohledu je Ultrahuman po Oura druhá nejznámější firma v segmentu chytrých prstenů. To se ale odvíjí od bubliny, ve které se pohybují. Vy třeba na druhé místo postavíte někoho jiného.

V mojí bublině jsem nebyl první. Ani s Oura, ani s Ultrahuman. Pár kamarádů si tyto hračky pořídilo přede mnou. Někteří i včetně Freestyle Libre na sledování hladiny cukru v krvi. Na ten já stále čekám, protože tady v USA je toto zařízení dostupné jen na lékařský předpis.

Prsten Ultrahuman Ring Air v matné černé barvě mám již nějaký ten pátek. Díky tomu, že ho pár kamarádů mělo přede mnou, věděl jsem, že je vnitřní průměr o něco větší než Oura při stejné velikosti, objednal jsem o číslo menší. Z Amazonu prsten dorazil za dva dny.

První rozčarování nastalo při rozbalení. Možná zhýčkaný zkušeností s Oura nebo Apple Watch Ultra, či brýlemi Ray Ban Meta, bych u zařízení za tři sta padesát dolarů čekal více. Ale to si stěžuji jen z rozmazlenosti. Stejně tak fakt, že poprvé se prsten nabíjel téměř 6 hodin, mě dost zarazil. Stalo se to ale jen jednou, takže co už.

Aplikace Ultrahuman je vcelku přehledná a dobře udělaná. Nicméně, chce to čas se s ní seznámit, protože po pár dnech zjistíte, že informací je v ní opravdu hodně. Některé jsou ponořené dále a dále v jednotlivých sekcích. Jiné se zase objevují a mizí

dle denní doby a kontextu. Nebudu hodnotit, zda je to dobře či ne. Mně osobně se aplikace hodně líbí a myslím si, že jak Oura, tak i Apple nebo Garmin by se tu mohli přiučit v tom, jak prezentovat data, která jejich zařízení měří. A nejen to. Ale také jak vysvětlit, co která metrika znamená a jaký dopad mají vysoké či nízké hodnoty na vaše zdraví, fyzickou kondici, spánek a tak podobně.

Matně černý prsten nevypadá špatně, ale působí na můj vkus levně. Nic na tom nemění ani fakt, že je z titanu. Oura prsten mám lesklý černý a byť už je poškrábaný, pořád na ně působí hodnotnějším dojmem. Ani jeden se ale nemůže měřit s novým broušeným titanem od Oura. Ten vypadá prostě skvěle.

Společně s prstenem dostanete nabíječku s kabelem a pár návodů. Tím to končí. A tím upřímně končí i moje pochvaly směrem k Ultrahuman Ring Air. Protože od druhého dne je to jedno zklamání za druhým a upřímně jsem na 99 % rozhodnutý, že prsten vrátím. Mám pocit, že mě někdo podvedl a já vyhodil z okna tři sta padesát babek. Ptáte se proč? Vezmu to postupně.

Prsten v mém případě vydrží nabitý sotva tři dny. Ultrahuman doporučuje držet baterii v rozmezí 20–80 % úrovně nabití a v aplikaci má toto pěkně zobrazené. Což ale znamená nabíjet téměř ob den, a to je prostě otravné. Když to srovnám s Oura, který mám zhruba 20 měsíců, a stále vydrží

minimálně čtyři dny, je to fakt rozdíl. První mínus, byť hodně subjektivní.

Aplikaci Ultrahuman lze propojit s Garmin, Zdraví od Applu a pár dalšími. Super, prvotní nadšení se dostavilo. A hned zmizelo, když jsem zjistil, že si aplikace bere jen čas aktivity, kterou jsem zaznamenal buď prostřednictvím Garmin nebo Apple Watch. K čemu je to dobré, říkal jsem si. No, k ničemu. Protože zaznamenanou aktivitu Ultrahuman doplní o svoje vlastní data ohledně srdečního tepu. Vůbec nebere v potaz to, že tyto propojené aplikace nabízejí mnoho dalších údajů. Dost velký problém.

Co se musí Ultrahuman nechat, je, že jejich zákaznická podpora reaguje rychle. Napsal jsem jim tedy s tímto poznamenkem a dozvěděl se, že pracují na hlubší integraci, ale že i nadále primárním zdrojem dat zůstane jejich prsten. Dobrá tedy. Pracují na tom, uvidíme za pár týdnů. Nicméně to, že primárním zdrojem dat zůstane jejich prsten, je problém. Protože ten prostě měří špatně. V aplikaci Ultrahuman si můžete sami zapnout aktivitu a prsten použít jako fitness tracker. Je zde však upozornění, že funkce je ve fázi beta. Na několika dalších aktivitách jsem porovnával data z Ultrahuman, Garmin, Apple Watch, ale hlavně hrudního pásu Garmin HRM Pro, se kterým běhám.

Když se vrátím k odbočce nahore, tak díky svým dalším aktivitám vím, že břicho prstů a ušní lalůček

jsou nejlepší místa, kde měřit srdeční tep a další metriky. V závěsu je už jen hrudník, kde přesná data dostanete za pomoci například hrudního pásu. Zápěstí a tedy místo pro hodinky, je až další. Tedy ne úplně optimální. Dalo by se tedy čekat, že Ultrahuman bude mít přesnější data oproti Garmin a Apple Watch opak je bohužel pravdou.

Během spánku se data z Oura, Garmin a Ultrahuman lišila jen minimálně. Beru v potaz srdeční tep, HRV, okysličení krve a dechovou frekvenci. Neřeším fáze spánku, protože každá tato firma používá jiný způsob, jak je detekovat a podle toho taky výsledky vypadají. Když se podíváte do křišťálové koule, budete na tom plus mínus stejně.

Vrátím se ale k aktivitám jako je běhání, rychlá chůze, jízda na kole, fotbal a podobně. Garmin (spojený s hrudním pásem), Apple Watch Ultra 2 a Oura se většinou liší jen minimálně. Odchytky jsou v nižších jednotkách procent a někdy ani to ne. Ultrahuman prsten oproti nim měřil o zhruba 15–20 % jinde. Což je hodně. To pak vede k úplně mylným hodnotám stran spálených kalorií a tak dále.

Říkal jsem si, že se to stalo jednou, a tak jsem testoval dál. Dlouhé běhy, samostatné sprinty, běžné 5 km, co běhám často, fotbal s dětmi a pokaždé byl výsledek stejný. Ultrahuman nebyl schopen změřit tepovku správně. Ani jednou. Vyzkoušel jsem ho na čtyřech různých prstech a nic. Obrátil jsem se tedy na kamarády, co si prsten pořídili přede mnou a došli jsme k tomu, že mají zcela stejnou zkušenost jako já.

A když je tohle špatně, jak pak může prsten hodnotit celkovou denní aktivitu, dávat ji do kontextu se spánkem a navrhopvat odpočinek a další doporučení? A já chápu, že prsten není primárně fitness tracker. Že jde hlavně o zařízení pro sledování spánku, úrovně regenerace a podobně. Ale pokud jeho aplikace chybí základní data, tak to prostě nemůže fungovat.

Pokud jsem uběhl 5 km v rychlém tempu, ale aplikace Ultrahuman mi řekla, že jsem spálil jen 56 kcal a vůbec neregistrovala, že jsem pak ušel ještě 10 km, jak mám věřit čemukoli, co mi pak navrhuje? To už je snad vážně lepší spolehnout se na tu křišťálovou kouli.

Nakonec jsem i tenhle problém řešil s podporou a opět jsem se dozvěděl, že na tom pracují. Bohužel mám za poslední dva roky dostatek negativních zkušeností s tím, jak indické softwarové firmy pracují a svoje vlastní peníze na to sázet nebudou. Takže ačkoli šlo o zajímavou zkušenost, než jsem dopsal tento článek, moje výše zmíněné rozhodnutí došlo do 100 %. Ultrahuman Ring Air už je zabalený v krabičce a poputuje zpět k Amazonu. Rád zkusím nově věci, ale někdy to prostě nestojí za to. A z mé zkušenosti je prsten Ultrahuman v současné podobě možné považovat tak akorát že vyhozené peníze.

NEXT →